

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.61/2025/8.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. október 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette miatt Terhelt1 ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2025. április 23. napján kihirdetett 47.B.4/2025/14. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 23.622 (huszonháromezer-hatszázhuszonkettő) forint bűnügyi költség merült fel, amelynek megfizetésére Terhelt1 vádlott köteles.

Indokolás

[1] A Szombathelyi Törvényszék 2025. április 23. napján kihirdetett 47.B.4/2025/14. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntetében [Btk. 316. §]. Ezért őt mint többszörös visszaesőt 3 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés büntetésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék ítéletével szemben az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása, a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.128/2025/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést visszavonta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme teljeskörű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok teljeskörű betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, a megállapított tényállás megalapozott.

[4] Utalt arra, hogy álláspontja szerint a [12] bekezdésben írtak már a jogi értékelés körébe tartoznak, ezért ezt a bekezdést a tényállásból mellőzni kell, a [11] bekezdésben írtak helyett pedig a [19] bekezdés utolsó mondatában a terhelt feljelentéséből idézett rész feltüntetését indítványozta.

[5] Érvelése szerint a törvényszék mélyrehatóan értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és meggyőzően teljesítette indokolási kötelezettségét, a megalapozott tényállásból okszerű a következtetés a vádlott bűnösségére, és törvényes a bűncselekmény minősítése is.

[6] Kifejtette, hogy a büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket teljeskörűen feltárta, és ennek eredményeként tettarányos büntetést szabott ki, mely kellőképpen tükrözi a többszörösen büntetett előéletű vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet is, az enyhítést nem tartotta indokoltnak.

[7] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, és a törvényszék ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - a tényállás korrekciókat követően - hagyja helyben.

[8] A védő a fellebbezésének indokolásában az elsőfokú ítélet ellen a kihirdetést követően szóban bejelentett védői fellebbezést fenntartva elsődlegesen előadta, hogy álláspontja szerint tévedett a törvényszék védenca bűnösségének a megállapításakor. Érvelése szerint a vádlott kért és nem felszólította az ügyészséget, továbbá nem található adat arra, hogy a vádlott kívánta volna vagy közömbös lett volna cselekménye következményeivel szemben, ez alapján vitatta a szándékosságot. Kifejtette, - mivel védenca nem ért el semmit sem - hogy az akaratot hajlító vagy akaratot bénító kényszer hiányzik, és hiányzik annak indokolása is, hogy miért állapították meg a vádlott mondatáról, hogy az olyan erejű fenyegetés, mely miatt vele szemben fel kell lépni. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint védenca bűncselekmény elkövetésének hiányában történő felmentésének lett volna helye, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokból az állapítható meg, hogy a terheltnek nem volt szándékában bűncselekményt elkövetni, és az általa tanúsított magatartás sem volt objektív alkalmas arra, hogy a hatóságok akaratát bármilyen módon befolyásolja. Másodlagosan az elsőfokon kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítését indítványozta utalva arra is, hogy mivel a cselekmény tényleges megvalósítására a terheltnek esélye sem lett volna, ezért álláspontja szerint a kiszabott 3 évig tartó szabadságvesztés eltúlzottan súlyos.

[9] A fellebbezési nyilvános ülésen a vádlott védője fenntartotta a fellebbezését és a fellebbezése írásbeli indokolásában írt érvek mentén elsődlegesen védenca felmentését, másodlagosan enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[10] Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása mellett érvelt. A védelmi fellebbezés indokolásában írtakra reagálva rámutatott, hogy miért volt tényállásszerű és társadalomra veszélyes a vádlotti magatartás és utalt rá, hogy a bíróság által megállapított tényállás illeszkedik a bizonyítékok láncolatához. Hangsúlyozta, mely okok vezettek az ügyészi súlyosítást célzó fellebbezés visszavonásához és az átiratban írtakkal egyező indítványt tett az elsőfokú bíróság ítéletének - tényállás korrekcióját követő - helybehagyására.

[11] A vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot és a cselekménye elkövetésére azzal adott magyarázatot, hogy rossz idegállapotba kerül attól, hogy számos elutasítást kapott panaszaira, amit rosszul reagált. Elsődlegesen felmentését, másodsorban enyhébb büntetés kiszabását kérte.

[12] A fellebbezések irányára tekintettel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül a Be. 599. § szerinti nyilvános ülésen, melynek keretében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását.

[13] Az eljárási szabályok vizsgálata körében az ítéltábla azt állapította meg, hogy nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná. Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, és olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a

büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó – relatív eljárási szabályszegést sem észlelt az ítéltábla, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné.

[14] A törvényszék biztosította a védelem számára a tisztességes eljárás feltételeit, a vádlott és a védője szabadon élhetett kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal.

[15] A vád előterjesztése után az előkészítő ülést határidőben kitűzte, melyen a vádlott nem tett beismerő nyilatkozatot, nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról. Ennélfogva a bíróság tárgyalásra tűzte az ügyet. A tárgyaláson Terhelt1 vádlott élt a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban Be.) 506. § (3) bekezdésében írt azon joggal, miszerint megjelölte a vádiratban szereplő azon tényeket, amelyek valóságát elfogadta. E körben megállapítható, hogy a vádlott nem vitatta a vádirati tényállás megállapításait, a vád tárgyává tett levél keletkezési körülményeit, az abban foglaltak, valamint saját tevélegességét. Nem vitatta, hogy ebben az időpontban a Település1-i Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben töltötte szabadságvesztés büntetését. Mindezekre tekintettel ezen tények tekintetében - ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette ítéletében - külön bizonyítás felvételére sem volt szükség, ezen megállapításokat a bíróság aggálytalanul tehetete ítéleti tényállása részévé.

[16] A bíróság kihallgatta a vádlottat, ismertette tanú1 és tanú2 tanúk nyomozás során tett vallomását, az igazságügyi pszichiáter szakértői véleményt, továbbá ismertette az áttételről szóló határozat mellékletét képező kézzel írt levelet, megkereséseket és válaszokat, a feljelentés elutasításáról szóló határozatot, a releváns egyéb okirati bizonyítékokat is, ekként az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat feltárta.

[17] A törvényszék ítéletének indokolásában részletesen bemutatta a vádlotti védekezésnek a lényegét, a nyilatkozatokat, a tanúk vallomásait, annak bizonyításául szolgáló iratokat, hogy a vádlott által írt levél állami szervekhez jutott el és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékként figyelembe vehető iratokat. A törvényszék a tényállás megalapozott megállapításához szükséges bizonyítékokat beszerezte. A vádlott a tényeket nem tagadta, a hatóságok rendelkezésére állt a vádlott által kézzel írt 2024. április 8. napján kelt és a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészségnek írt levél. Ezen levél tartalma, valamint a vádlotti nyilatkozat alapján a tényállás aggálytalanul megállapítható volt.

[18] Ezen túl az ítéltábla megítélése szerint a törvényszék a bizonyítékok értékelésének menetéről, a rendelkezésre álló bizonyítékok elfogadásának okairól, logikájáról megfelelően számot adott. Számot adott arról is, hogy a vádlotti bizonyítási indítványokat miért vetette el. A törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége teljeskörű, logikai hibáktól mentes, nem tartalmaz téves következtetéseket, megállapításokat, a tényállás rögzíti mindazokat a tényeket, adatokat, körülményeket, amelyek a vádlott büntetőjogi felelősségének megítélésének relevanciával bírnak.

[19] Ekként az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b), valamint (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csak kis mértékben szorul pontosításra, azt a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja értelmében annyiban egészíti ki, hogy a [11] bekezdésben írtak helyett a [19] bekezdés utolsó mondatát rögzíti az alábbiak szerint: A vádlott a feljelentésében azt írta hogy *"Kérem önöket, hogy most már tényleg csináljanak valamit, mert vagy magam fogom megölni vagy valamelyik felügyeletben teszek kárt, akik provokálnak és akadályozzák a kapcsolattartásom, mert már nem bírom a megalázásokat és a provokációt és a lelki terrort"*. Az ítéltábla a tényállásból a [12] bekezdést mellőzi, és azt az indokolás részének tekinti.

[20] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás immár teljes mértékben megalapozottá vált. A tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, ilyen módon az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül; így a tényállás kiegészítésére és a vádlott felmentésére irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre.

[21] Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és a terhére megállapított bűncselekményt is törvényesen minősített és ahhoz példás jogi indokolást is fűzött.

[22] A törvényszék a terrorcselekmény elkövetésével fenyegetés büntette tárgyi és alanyi elemeit, az egyes fogalmak magyarázatát, az ahhoz kapcsolódó bírói gyakorlatot ismertette, majd az alanyi és tárgyi oldal vizsgálatát követően helytállóan vont következtetést arra, hogy a vádlotti magatartás bűncselekmény. A törvényszék részletesen foglalkozott azzal a védői felvetéssel is, hogy a vádlott cselekménye csak egy segélykérés volt, nem követelt, hanem kért valamit a hatóságoktól, amely védői érvelés szerint tette nem tekinthető bűncselekménynek. A törvényszék - a védői hivatkozással ellentétesen - meggyőzően cáfolta a védelmi érveket, magas színvonalúan felsorakoztatott jogi érveivel az ítéltábla mindenben egyetértett.

[23] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság teljeskörűen feltárta.

[24] A büntetés célja a Btk. 79. § értelmében a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A joghátrány meghatározása során azonban a büntetés ezen generális és speciális céljai mellett figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira is, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, az elkövető társadalomra veszélyességére, a fokozatosság elvére és a tettarányos büntetéskiszabás követelményére is.

[25] A helyesen feltárt büntetéskiszabási körülmények alapján megállapítható, hogy az enyhítő körülmények mind számukban, mind nyomatékukban jelentősen meghaladják a súlyosító körülményeket. Tény, hogy a vádlott pszichológus által feltárt személyiségzavara a vádlott beszámítási képességét nem zárta ki és nem is korlátozta, az adott szituáció kezelésében azonban a személyiségzavara közrejátszhatott. A vádlotti levél is mutatja, ahogy indulatai felerősödtek, úgy vált segítségkérése fenyegetéssé.

[26] A feltárt büntetési tényezők mellett az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által kiszabott joghátrány a cselekmény konkrét tárgyi súlya, valamint a vádlott által is hivatkozott és szakértő által megerősített nehezebb feldolgozási képessége miatt az alkalmazott joghátrány eltúlzott. A büntetési tételkeret alsó határával egyező tartamban meghatározott szabadságvesztés és ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kellően tükrözi az elkövetett cselekmény tárgyi súlyát és a bűnösség fokát, megfelelően szolgálja mind a generális, mind a speciális büntetési célokat; ezért az ítéltábla a vádlottal szemben meghatározott fő és mellékbüntetést ennek megfelelően enyhítette.

[27] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgykörébe tartozó rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat az ítéltábla nem érintette. A törvényszék helyesen hivatkozott arra, hogy a Btk. 37. § (3) bekezdés ac) és ba) pontjai határozták meg az általa kiszabott szabadságvesztés tartamára is tekintettel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyház fokozatban. Az ítéltábla a főbüntetés enyhítéséről hozott rendelkezése folytán a Btk. 37. § (3) bekezdése ac) pontját a jogszabályi hivatkozások közül mellőzte.

[28] Fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Szombathelyi Törvényszék 2005. április 23. napján kihirdetett 47.B.4/2025/14. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről az ítéltábla a Be. 613.§ (1) bekezdése szerint rendelkezett.

Győr, 2025. október 14.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Szombathelyi Törvényszék 2025. április 23. napján kihirdetett 47.B.4/2025/14. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. október 14.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke